

han drog igjennem Gaderne med denne raa Horde, han hentede dem igjen om Aftenen; det var denne Mand, hvis Anstalt har dannet Forbilledet for de flere Anstalter af lignende Natur, som England nu har. Han straffede de Fanger, der ikke fulgte de af ham paalagte Regler og Forpligtelser, med Udelukkelse af Anstalten, ja, man har det Tilfælde, at mange Fanger, som han havde jaget bort, kom igjen og tryglede om at blive optagne paany, idet de underkastede sig de disciplinaire Straffe, som han fastsatte. Jeg troer, at Hovedformaalet for os, og hvad vi især maae have Diet rettet paa, det er, hvorledes Fangeren, idet han træder ud af Straffeanstalten — fra det Dieblif, han kommer ind i Straffeanstalten, er han næsten at betragte som udstødt af Samfundet — igjen kan optages af Samfundet, og her mener jeg nu, at det er de Private, som maae træde til for at virke i denne Retning; om Staten senere skulde understøtte de Private, vil jeg lade staae hen. Nu er det jo givet, at Sligt ikke kan overlades til Alle og Enhver, thi saa kunde der opstaae Bykkeribdere, der exploiterede denne Sag som saa mange andre og derved gjøre Skade istedetfor at stifte Nytte; Sligt kan kun udføres af en Mand, der af Mennefteskjærlighed vil hellige sit Liv til at virke for dette Diemed. De to Ting, som vi her have med at gjøre, og som have Hensyn til Fangerens Fremtid, det er, som sagt, hvilken Haandtering han skal lære i Fængslet, og hvorledes Overarbeidspengene bør ordnes. Disse Sidste ere de Æneste, som Fangeren kan støtte sig til, og som høre ham til, naar han kommer ud af Fængslet. Der viser sig nu en betydelig Uoverensstemmelse mellem Overarbeidspengene i de forskjellige Fængsler, hvilket vil fremgaae af den i Finantsudvalgets Betænkning meddeelte Tabel, hvorefter Arbeidspengene stille sig saaledes, nemlig for Christianshavns Straffeanstalt 13 Rd. 2 Mk. 8 β., for Bridesløselille 6 Rd. 2 Mk. 5 β., Horsens 25 Rd. 13 β., Viborg 19 Rd. 3 Mk. 10 β. og Odense 14 Rd. 2 Mk. 14 β. i Gjennemsnit for hver Fange aarlig. Men naar den ene Fange tjener saa Lidt og den anden tjener saa Meget, vækker det Misnøie, og man har derfor i en Straffeanstalt, nemlig Bridesløselille, ordnet Overarbeidspengene

efter det Princip, at Fangerne inddeles i visse Klasser, hvoraf hver enkelt Klasse erholder de samme Overarbeidspenge. Man har gjort dette for derved at forhindre, at den Fange, der f. Ex. er en duelig Væver og som maaftee kun behøver det Halve af sin Dag for at væve ligesaa Meget, som en anden i Vævning mindre duelig Fange kan gjøre ved at væve den hele Dag, faaer Mere end den anden; denne Ordning gaaer saaledes ud paa snarere at belønne Flid og Arbeidsomhed end at give Bederlag for det præsterede Arbeide. Dette kan maaftee være fuldkommen rigtigt og stemmende med Fængselsvæsenets Principer, men imidlertid ubvindes der dog ikke deraf det, som man kunde ønske, nemlig tilstræffelige Midler til Fangeren, saa at han i den nærmeste Tid, efter at han er kommen ud af Fængslet, kan have sit Soutien derved. Jeg skal imidlertid med Hensyn til disse Arbeidspenge ikke foreslaae store Forandringer, hverken Besparelser eller Tillæg, men hvad jeg vil foreslaae, det er kun en Regulering, som sagde, at enhver Fange, som indsættes i Fængslet, skal have Udgang til at tjene sigemeget, uden Hensyn til hvilket Fængsel han faaer Ophold i. Naar man tager Fangerens Antal, saa faaer man omtrent for alle Fængsler en aarlig Gjennemsnit af ca. 15 Rd. 4 Mk. 13 β. ud, som enhver Fange tjener i Overarbeidspenge, men da nogle Fanger tjene saa meget Mere, saa vil jeg anbefale, at man foretog denne Regulering saaledes, at medens man formindskede Overarbeidspengene i nogle Straffeanstalter, skulde man samtidigt derved forhøje dem i de andre Straffeanstalter, idet jeg paa ingen Maade vilde tilraade at formindste Overarbeidspengenes Beløb; thi denne suurt erhvervede Skilling kuytter Fangeren til Ydverdenen; det er kun en eensartet Regulering, jeg vil foreslaae.

Justitsministeren: Det er ikke nogen behagelig Stilling at indtage, at staae ligeoverfor disse varme Udtalelser, som gaae ud paa at stemme Følelsen til ret at føle det Haarde, det Ubillige, det Umenneskelige i, at der i en Straffeanstalt skulde kunne findes en Fange, som led af Sult, at staae ligeoverfor dem som den, der med stor Rolighed maa erkjende, at